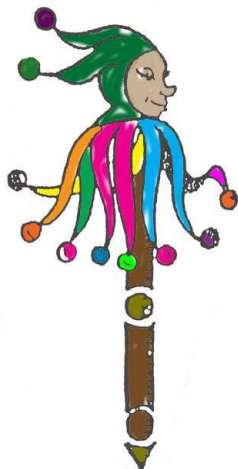

Årgang 21

Nr. 1/2012

Medlemsblad for foreningen

Legetøjets venner

Næste møde:

Torsdag den 5. januar 2011 kl. 14.30

Mødelokalet 2. sal

Danasvej 30B

2000 Frederiksberg

Månedens emne: Det samler jeg også på! / Hvad er det?

Side 2

Kære medlemmer!

Så starter vi på en ny sæson og redaktionen vil ønske alle et godt og lykkeligt nytår!

Jeg håber, at skrive - og fortællelysten vil fortsætte i 2012 og at der er mange, der vil hjælpe til med at gøre bladet både informativt og spændende for dets læsere.

Vel mødt i 2012

Venlige hilsener

Anny

.....
Bestyrelsen ønsker alle medlemmer et godt nytår!

Julemødet den 1. december 2011

Af Anny Petersen

Som sædvanligt var et hyggeligt julemøde. Der var 21 medlemmer, der deltog. Det var noget færre end sidste år. Men der er jo mange andre aktiviteter i december måned, så man må jo prioritere.

Ligesom sidste år var der købt slik, mandariner og æbler. Juletræet stod på gavebordet og det blev langsomt "bepyntet" med julestads, som hver i sær havde medbragt. Hjemmebagte småkager og skærekager, kaffe og the blev serveret ved bordet. Margit læste en historie og bagefter var der tallotteri med gaver til alle. Juletræet og de julestjerner, der stod på bordet, blev der trukket lod om.

Det var dejligt at se, at alle hjalp til både med at dække bord og rydde op efter mødet.

Helt igennem en hyggelig afslutning på år 2011.

Side 4

Hilda Svane havde fødselsdag den 18. december og hun har sendt følgende til bladet:

*Tusind tak for det fine, sjældne Christel smykke,
som Legetøjets Venner gav mig til min fødselsdag!
Kender ikke nogen af de entusiastiske samlere, som
har noget lignende!*

Med venlig hilsen

Hilda

-----0000-----

Billeder fra julemødet

Foto: Anny Green

Billede fra julemødet

Foto: Anne Friis

Ruth får sin fødselsdagsgave

Side 6

Billeder af 2 primitive dukker

Foto: Anny Green

Overalt i verden har børn leget med dukker og nogle er så primitive, som dem, der er vist på forrige side

Dukkerne stammer fra delstaten Chiapas, som betyder "Hvor vandet kommer ned fra Bjerget". Det er Mexicos mest regnrige delstat. Egentlig hører Chiapas kulturelt, historisk og geografisk mere til mellemamerika end til Mexico, og dens sydlige grænse støder op til Guatamala.

Der findes 7 etniske grupper i Chiapas, og de indfødte grupper udgør en tredjedel af delstatens befolkning, hvoraf små 40 % stadig er analfabeter. Indianerne blev trængt voldeligt bort fra deres egne gode jorder og ud i de ufrugtbare områder. I 1994 blev det for meget, og indianerne tilhørende Den Zapatistiske Nationale Befrielseshær EZLN besatte en halv snes byer. erklærede regionen for selvstyrende og gjorde den lille by La Realidad dybt inde i Junglen for deres "hovedstad". Der har været rigtig mange voldelig sammenstød, og der er stadig sammenstød mellem Zapatisterne og Forbundsregeringen, selv om der er sket små forbedringer.

Dukkerne er håndlavede og sælges af kvinder og børn tilhørende tzotzil indianerne, der er et af de forskellige mayafolk. Dukkerne er påklædt efter samme mønster, som kvinderne, der bærer et sort skørt af langhåret lammeskind, som blot er hæftet rundt om kroppen. De er oftest barfodede, og de bærer deres mindre børn i en slags bæresele enten på ryggen eller på siden af kroppen. Der er tale om et reserveret folk, der ikke ønsker at blive fotograferede. De finder deres tilkommende indenfor egen by. De tilbyder dog deres små produkter til de besøgende - formentlig for at øge familiens indtægter. Børnene leger med tilsvarende hjemmesyede dukker. Dukker af vestlig karakter sås ikke. Dukkerne er købt i byen San Juan Chamula, der ligger i 2260 meters højde, hvilket måske er forklaringen på kvindernes tykke skørter og mændenes tilsvarende tykke jakker, hvor de bare fødder så kan efterlade én i undren.

Hvad en lille pige måtte døje, når hun skulle klædes på!

Af Anny Petersen

Året er 1886 og den lille pige er 7 år.

Som i de fleste bedrestillede hjem havde man en barnepige til at passe de mindre børn. Det havde man også i den lille piges hjem og det var barnepigen, der - som en af hendes pligter - skulle hjælpe den lille pige i tøjet på om morgenen. Man kan godt forstå, at hun skulle have hjælp, når man hører, hvor meget tøj hun skulle have på i den rigtige rækkefølge:

Allerførst skulle hun have *normaluldtrøjen med halvvarmerne* trukket over hovedet, så kom *Chemisen af hvidt lærred med en feston af fransk broderi*. Herefter de uldne sorte strømper med ret og vrang. Nu skulle *underlivet*, der også var strikket og meget stramt, trækkes over hovedet. Så kom de *hvide bukser med festoner* mage til chemisens knappet på underlivet. Herefter trak hun den *røde flonelsklokke* over hovedet, så kom *bommesiskørtet* med tunger forneden og til sidst det *tykke vatterede sorte lastingskørt*.

Tøjet måtte ikke krølles for der vankede kun rent tøj onsdag og lørdag og man måtte ikke ligne en gris de andre dage.

Efterhånden som man blev større skulle man selv klare at tage tøjet på, men de *lange knapstøvler* fik man heldigvis altid hjælp til.

Til allersidst fik hun overtøjet på og så var hun endelig klar til gå en tur i byen.

Da den lille pige blev større og skulle til sit første bal som 16 årig, var der også regler for, hvad hun skulle have på. Hidtil havde det været normen, at man bar korset under kjolen, også selvom man var flad for og bag. Det var upassende ikke at have et korset på. Denne lille pige ville ikke snøres ind i et korset og efter magen plagen fik

Fortsat fra side 8

hun lov til at bære en *reformkjole*. Vi er nu i halvfemserne, hvor kjolestilen ændrede sig. Fra at være snøret ind i livet, blev kjolerne løst hængende fra skuldrene. Under kjolen havde man dog stadigvæk uldtrøje, hvid chemise, livstykke, benklæder, ulden eller strikket flonelsklokke, bommesiskørt med lodden vrang og hvidt skørt og endnu et plag, der hed en korsetskåner.

Børn og unge i dag vil nok korse sig, hvis de skulle have så meget tøj på for at være anstændige.

Kilde: Der var engang af Edith Rode

Forklaringer:

Chemise:

Tynd næsten gennemsigtig underkjole, oprindelig lavet for at beskytte korsettet imod snavs

Korset:

Et lærredstykke med jernstiver. Kan ikke vaskes, da jernstiverne ikke tåler vand, korsettet vil gå ud af form og krympe ved vask. Beskyttes af chemisen.

Feston:

Oversat guirlande, et smalt stykke hvidt tøj med broderier

Bommesiskørt:

Skørt syet af et særligt blødt stof bestående af sammenvævede tråde.

Knapstøvler: Lange støvler, der knappes til midt på læggen

Plag: et dække, her ekstra skørt

Flonelsklokke:

En underkjole eller skørt af flonel. Kunne også være af uld *Reformdragt*

Kravet til reformdragten var først og fremmest, at den skulle være løstsiddende. For det andet skulle tøjets vægt bæres af skuldrene og ikke være koncentreret om livet.

For det tredje og det var det mest revolutionerende skulle undertøjet bestå af en buksedragt med bukseben til knæene, hvorpå man knappede strømpebåndene.

Fortsat fra side 9

Inspirationen hentede man i Amelia Bloomers model fra 1849, blot med den ændring at bukserne i tyrkisk snit blev skjult af en reformkjole eller "reformsæk" som den blev kaldt af dens modstandere.

Reformdragten blev aldrig moderne, men blev i høj grad "stil". Den blev skabt i en tid, hvor kvinderne begyndte at få adgang til en række uddannelser og dermed arbejde uden for hjemmet.

For reformdragstens kvindepolitiske tilhængere blev kravet om ændringer i klædedragten et symbol på kvindernes nye muligheder for selvbestemmelse. Tilstedeværelsen i det offentlige rum forudsatte nemlig både i konkret og overført betydning, at klædedragten, gav mulighed for en vis bevægelsesfrihed.

Feminister og kunstnere tog den til sig både som en praktisk klædedragt, der kunne honorere de krav til et aktivt liv, som den "moderne" kvinde stillede og som et politisk udsagn. Reformdragten sendte signal om bærerens kvindepolitiske holdning og moderne livssyn og blev dermed et stykke agitation, ikke mindst når den blev båret i selskabslivet.

Korsettet var imidlertid yderst sejlivet. Først omkring 1915, da moden skiftede til løstsiddende kjoler uden taljemarkering, blev det skiftet ud med hofteholderen.

-----0000-----

Billeder fra julemødet

Foto: Anne Friis

Foto: Anny Green

Stort og småt

Anne Friis har lovet at lave kaffe til næste møde.

Husk at betale dit kontingent. Der er stadigvæk nogle stykker, der mangler at betale

Købes

Gode gamle dukkehusmøbler og nips fra før 1910/1920.

Kontakt Lone Agersted på telefon 46 37 31 27

Sælges

Drengelægetøj fra 30-erne og 40-erne til salg.

Henvendelse til Eva Ek, tlf. 33 30 22 75

Udstillinger og museer

Barbie-museet på Borups Alle 188 åbent efter aftale.

www.barbiemuseum.dk

Nordsjællands legetøjsmuseum, Skovgaard, Hørsholmsvej 32, 3490 Kvistgård.

www.legetojsmuseet.dk

Legetøjsmuseet "Olgas Lyst", Sommerstedsgade 11, telefon 33 23 85 58. Åben hver lørdag mellem kl. 13- 17 og ellers efter aftale

Program for 1. del af sæson 2012

Torsdag den 5. januar 2012: Det samler jeg også på/ Hvad er det?

Torsdag den 2. februar 2012: Trolde

Torsdag den 1. marts 2012: Dukker fra 1950erne

Torsdag den 12. april 2012 : Generalforsamling og loppemarked.

Torsdag den 3. maj 2012: Dukkebadeværelsesudstyr, f.eks. servantestel, spejle , kamme, børster og forskelligt sanitet.

Loppemarkeder

Spejdernes loppemarked i Farum, Hvedemarken: 1. lørdag i hver måned
Loppemarked i Forum, lørdag/søndag 7. - 8. januar 2012. Begge dage
fra kl. 10 - 17.

Bella centeret : 10-11 marts 2012, kl 10 - 17

Remisen Østerbro : 29- 30 januar, 3-4 marts og 21- 22 april . Alle dage
fra 10 - 17. Entré 10 kr.

Samlertræf i Frederiksberghallen hal 4, Jens Jessensvej 16.: 11. marts
2012, kl. 11 - 15 Gratis entré

Se i øvrigt oversigt over markeder på www.markedskalenderen.dk

Formandens E- mailadresse : birgittedencker@mail.dk

Formandens telefonnr. 45 88 88 38

Redaktørens E- mailadresse: anny@newmail.dk

Redaktørens telefonnr. 44945164

Redaktørens postadresse: Brunevang 36, st, th, 2610 Rødovre

Hjemmesiden: www.legven.dk

Deadline til næste blad 15. januar 2012